

deres Velbaarenhed, som De i nogle aar har værdiget mig deres Correspondence, og ieg det med den ærbødigste Tak vil erkiende.

Ieg er endnu saa frie at spørge deres Tanker om en Opdagelse, der gandske har henrykket mig: Ieg antraf forleden nogle Heste-pærer, som vare overalt besatte med noget, som Riim; det knasede og saaledes under Fingerne. Ved en nøyere Betragtning saaes utallige smaa klare Cristal-Kugler, som huer for sig sad paa en fin Cristal-Stilk, og havde paa deres Spidse en sort-brun Knop. Ved at holde disse smukke Legemer mod Dagen blev ieg vaer ved hielp af en Loupe inden i nogle Kugler en liden Maddike, som i en slangeformig Bevægelse swimmede frem og tilbage. Dette satte mig i største Forundring. Skulde disse ikke være Herr Archiatern forekomne, skal ieg omstændeligen beskrive og undersøge dem. Imidlertid har ieg den Ære med den allerstørste Høiyagtelse at være

Deres Velbaarenheds

Kiøbenhavn

hengivne og forbundne Tienner

den 21 aug. 1764.

O. F. Müller.

à Monsieur Monsieur de Linné, Chevalier, Archiatre de sa Majesté Svedoise, Professeur en Botanique & Membre des plusieurs Academies & Societes des Sciences à Upsal.

(64) Velbaarne Herr Archiater

Det er paa femte Aar at jeg ikke har seet noget Bref fra deres Velbaarenhed, endskiøndt ieg med tvende af mine Bøger har tilskrevet dem tvende Breve, og dog har ieg intet efter min Hiemkomst saa presserende som at skrive dem til; saa let forsuinder en liden Fortrydelse, og var den end grundet, for den store Forbindtlighed, enhuer Natur-elsker bør have en von Linné. Ieg vil troe efter Herr Wargentins Beretning, at min Herre med næste Post haver svaret mig, men begribe kand jeg ikke, huorledes disse Breve fremfor de første, huormed de bærede mig, have feylet deres Maal; imidlertid er Tabet mit.